

KIADÓ HIVATAL:
Az Antalkönyvnyom-
dája, hova az előfizetés
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatali
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitott értekezésekben egy
sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 5 ft. —
Félévre 2 ft 50 kr
Negyedévre 1 ft 25 kr

SZERKESZTŐSÉG.
Beliczey-ut. 15. szám
hova a lap szerelmi ré-
szét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Jótekonyság.

(D.) Így tél küszöbén egyszerre fölpezdül a társadalmi élet. Megdobban a szív abban a nagy testben, melyet úgyszeretünk nevezni, hogy „társadalom.” S mert ez a fogalom a maga ruganyosságával tág határai közé felöleli mindazt, a ki létezik s mindennek fölött azt, a ki létezni akar, a társadalom vezetőinek ébredésre hangja egyszerre visszhangot kelt mindenfelől. És anélkül, hogy tudnánk miként, készen van az „idény,” melyről az áradó napi kritika siet konstatálni, hogy fénye elhomályosít minden egyebet.

Akezióba lép az egyetek raja. Valamennyinek a buzgalmát a nemes, a jótekonny ezél fokozza, hatványozza. Ki akarna elmaradni a jótekonyság munkájából? Ki ne sietne enyhíteni a nyomoron; könnyeket letörölni, éhezőkön segíteni, meleg szobát nyújtani a fázók-nak, ki ne tartaná magasztos hivatásnak? És ki maradna el onnan, a hol e hivatalos elő-mozdítása érdekében énekelnek, zenélnek, elő-adást rendeznek, tánczolnak és közvacsoráznak?

Természetesen nem marad el senki. Ami rendén is van mindaddig, míg az „idény” tul nem hatalmasodik az idegeinken és az erszényünkön, de a mi bizony nagy bajt okoz annak a szegény „társadalom”-nak, a melyik-re a pénzügyminister adóinál is majd sulyo-

sabbat ró a városi élet pezsgése s a melyik sokszor nélkülözése árával fizeti meg az idény fényét

A dolog úgy áll, hogy kevesen vagyunk és nagyon sokat művelünk. Különböző czélok-kat követő egyleteink kevés kivétellel ugyan-abból a körből toborzák híveiket; ugyanaz a néhány ember képezi a közvezélő, jótekonny társadalmi működés törzsoszlopát s ezeknek annyszor kell emberbaráti szeretetüknek társadalmi állásukhoz mért kifejezést adni, ahány egylet az idény fényessé tételé érdekében kitüzi zászlaját.

Ez a néhány ember tulnyomó részben nem tartozik a krözusok közé. Talán előgje van arra, hogy tisztességesen éljen és azonfelül szorakozásokra és jótekonyságra is fordítson valamit, de nem rendelkezik annyival, hogy egy hosszú idény minden jótekonny akezióját végig művelje. Pedig végig kell művelnie. Ha gareon nem maradhat el egy báhról, egy hangversenyről. Hisz ez öngyilkosság volna. Ha fiatal felesége, ha családja van: a leányos apa kénytelen végig kitartani a parketen, bár fináncziái egyensúlyának rovására is. Mert épen kevesen vagyunk, nemesak azok tünnek fel, kiket a riporterek „ott láttak”, de még inkább azok, a kiket nem „láttak ott”. A minck aztán a hogy is mondjunk, — nos igen, a társadalmi következményeiről nem kell beszélünk azoknak, a kik a „társadalom”

ama tagjai közé tartoznak, kikről épen szó van.

Röviden: a mi jótekonnyágunk gyakorlá-sának nagy ára van. Egész humanitárius ak-czióknk berendezése nem áll arányban a mi átlagos viszonyainkkal, nem vet számot azzal a közönséggel melynek zömére, mint főténye-zőre támaszkodik. S mialatt fölsegíteni indul a szegényt, szegénynyé tenni segít magát a segítő. Azonfelül a mi jótekonnyágunk nagyon drága.

Hogy tíz krajczárt adhassunk az éhezők-nek, forintokat kell bevennünk, mert a rende-zés sokba kerül. Azt mondják a rendezők: nem adnak pusztá szóra tíz krajczárt azok a kik ostromolják a pénztárt forintjaikkal, ha eljön a „rendes belépti jegyek ára” napja. Megengedjük, hogy vannak, kikre ez igaz. De nem az általában. Mert az ostrom maga nem *symptoma*, csak *következménye* egy ferde szo-kásnak, mit ugynevezett társadalmi törvény-nyé tett a kis városias felfogás. Nem szívesen, de kénytelenül ostromolják azokat a kasszákat nem mohósággal, de kötelességből írják alá a nagyobb summákat a gyűjtő iven azok ki-keket mimagunk fölött hatalommá tett társadalom itél, számúz a szereplés teréről, ha nevük nincsen ott, ahová a többiekét összegyűjté a lelemény és a rábeszélő szép szó.

Nincsen ez így jól. Közvezél, emberbaráti tevékenységet előmozdítani erkölcsi kötelessé-

TÁRZA.

Mi is az a szerelem?

— A „Szarvasi Lapok” eredeti tárczája —

Akkoriban még fiatalabb mérnök voltam, mint ma vagyok, az én bácsikám Honája sem volt még vén leány, azt pedig, hogyha csunya lenne, még legirigyebb barátja sem merne volna ráfogni. Igen természetes tehát, hogy szerelmesek voltunk egymásba, azaz, hogy szerettük egymást. Az unokatestvérek, közeli rokonok közti szerelem, mely a regényekben lassankint kimegy a divatból, a való életben sohasem fog megszűnni; az ébredő szívek még nem mennek a család bizalmas körén tul kalandozni; mint a kicsiny madarak, ugy a keletkező érzelmek is a legközelebb eső ágra szállnak pihenni. De az a gyöngödség, melylyel mi viseltettünk egymás irányában, bár alig szabadult még fel a gyermekor pajzanságai alól, mégis kissé tudomá-nyos alapon nyugodott és így annak okát fürkészttük, hogy tulajdonképen miért telik nekünk abban kedvünk, ha egymás szemébe nézhetünk, ha egymás kezeit szorongathatjuk; ajksám, melyek oly közel jártak az ő ajksáimhoz, hasonlítottak egy lepkéhez, mely ezáltalánul röpked virágról-virágra és nem tudja, hogy mit rejte-tenek a rózsák szirmai.

Ártatlanságunkban csak sejtettük, de nem tudtuk, hogy vannak fenségesebb évek is. Mindent elkövet-tünk, hogy e találynak nyitját találjuk. Estenként, a csemege után az ajtó alatt hallgatodztam, midőn az öregek, kik mind élönkebb társalgást kezdtek, aludni küldték a gyermekeket: a szavakból azonban, miket, ha mindjárt egy közel kilátásba helyezett házasságról, avagy valami érdekes eseményről beszéltek is, a ma-gam ügyében nem sok tanulságot tudtam meríteni. Ilona a himzés mellett fült, feje felett a kalitkában

két veresbogy csicsereggett és ezeknek bizalmaskodását, vagy veszekedését szépen beloszálta mintába; ő sem tanulhatott semmit mert mindkét madár him volt. Túrelmetlenkedni kezdttünk, bár szerelmünk nem eső-kenk; és legboldogabb perceinkben is, midőn a kö-zeledő est magasztos esendjében, a fák titokzatos ár-nyában sétáltunk egymás mellett, valami benső ösztön mindig felvetette azt a kérdést: „De hát miért is ne tudjuk mi azt?”

Mit nem adtunk volna azért, ha valahogy bejut-hatnánk a három lakattal gondosan elzárt tereembe, ahol a bácsi könyvtára volt!

Meg voltunk róla győződve, hogy ott megtalálhatjuk a szerelem egész művészetét és tudományát; azok a költemények, miknek csak kivonatait ismertük iskolai olvasókönyveinkből, a regények, melyeknek nagy ezimeit hallhattuk elveto egyik-másik társaságban, mind ott vannak együtt és isteni meglepetéseket tar-talmaznak; a versekből majd megértjük, hogy miért reszketünk mint a szélől mozgatott falevél, midőn sétánk alkalmával véletlenül megérintjük egymást; a regények fejezetei megtanítanak rá, hogy a midőn ujjaink összefonódnak, miért száll szívünk ajksáimra, mint a légbuborék a vízszíneré, mely ott megáll és nem pattan szét; tudni, ismerni fogjuk végre a nagy titkot, elmullik a kétely. Tudni fogjuk, hogy mit akarnak az egymásért epedő pillantások, mit az egymásért epedő ajksák, mit az egymásba vágyó karek! És a reménytől, hogy eloszlik a sötétség, fellebben a fátyol a vér arezunkóba szökött, szívünk hevesen dobogott az örömtől és talán a fölélemtől is.

De hát nem juthatunk be a könyvtárba! Hiába mentünk el mellette napjában százszor is, az ajtók mindig zárva — mint a paradicsom ajtai! Pedig ezt még nem veszttettük, fájdalom!

Ilona ellopta a kulcsokat? Miféle esellel? A bácsi zsebéből, midőn ebéd után szundikálni szokott,

vagy az íróasztal fiókjából, a hová néha beszokta tenni? Az én Honám bizon erre nem felelt. Csak annyit kiáltott felém: „Megvan! Jöjj gyorsan!” És én azonnal tudtam, hogy a kulcsokról van szó; és lélektelenül futottunk végig a hosszú folyosón; és ott voltunk a könyvtárban.

A jó nagy terem falai hosszában szekrényekben ott voltak az egész világ könyvei; nagyok és kicsi-nyek, igen nagyok és nagyon kicsinyek, veres, fekete, kék, zöld vagy fehér hátuk, elkopott színű sarkon halvány aranyozással, vagy az újabb kötéseken ragyogó nyomással.

Az élet összes titkai. Minden egyes könyv a tudás fájának gyümölcse! Csak kezünket kellett ki-nyujtaniuk, hogy olyanok legyünk mint az istenek, azaz mint a szerelmesek.

De a midőn ott állunk a ezél előtt, ábrándaink megvalosulni készülnek nem tudjuk, miféle fölelem fog el. Mozdulni sem bírunk. Magam elé nézek és kabá-tom gombjait számlálom. Ilona pedig az ajtónak támaszkodva, lesütö szeméit, rendkívüli érdeklődéssel várja, hogy a gombszámlogatásnak mi lesz az ered-ménye! Egy szót sem szólunk. A mint egy pillanatra rátekintek, ő elszégyeli magát és arezát kezébe igyek-szik rejteni.

Végre előre mentünk! A nagy és széles ablak felé t. i. mely a terem végén volt. Déli tizenkét órákor zugó szél közepette, mely meghajtotta a rózsabokrokat és megrázta a fák ágait, gyors röpü, kicsiny ma-dárkák ugy szólván nesztelenül vagy legfőlebb egyet csicseregve ugrálnak, bokorról-bokorra; a széles le-velű indákon fehér lepkék egész raja tanyázik, a bórteglehez hasonlítva, mely lecsúsi kúszik, ujaimmal egy fúrge verebet mutatok Honának, mely a tornász kölépesőinek legalsóján sütkérszik, homlokunkat az ablak rácszatának szoritva igen sokáig, fokozódó ér-deklődéssel néztük a picziny szárnyas egyenletes, folytonos ugrándozásait.

ge mindenkinek, ez igaz; senkinek se szabad fukarnak lenni ott, hol a nyomor enyhítéséről van szó hisz minél nagyobb városunk életének külső fénye annál több inség lakik annak az árnyában. Nem is szolunk a humanitás ellen. Büszke lehet rá közönségünk, hogy sok jó, sok üdvös czélt mozdít elő a saját erejéből. — Ohajjuk, mozdítson előre a jövőben is.

Mozdítsa elő egyik ezt, másik azt, hajlama, tehetsége szerint. De nem kívánjuk mindenkitől, hogy *mindent* előmozdítsion. Mert elvégre, maholnap sokkal is több egylet oda vezet, hogy az a „társadalom“, a melyre valamennyien apellálnak *védelenre* szorul.

Most, mikor készülnek a tél eseményei, nem árt, ha azok a akik kezükben tartják a közczélú társadalmi tevékenység vezetésének fonalát egy kissé gondolkozzanak az elmondottakon. *Be fogják látni, hogy igazunk van* mikor azt mondjuk, hogy gyakoroljunk jótékonyt, de ne áldozzuk fel *magunkat* a jótékonyt gyakorlásának bevett formáért.

Felhívás Jókai Mór tisztelőihez.

Ország szerint tudva van, hogy a nemzet koszorus írója Jókai Mór, ötven éves írói pályájának öröm-ünnepét készül megülni. Ez ünnep országos lesz és nemzeti és mint egy illatos bokréta lesz oda tűzve a közelgő 1894 esztendő homlokára, mert ez év januárius 6. lesz a napja. És mind amaz ünneplésnek, melyet a működő bizottság e napra tervez, ugyszolván édes és értékes magva lesz az a maradandó emlék, melynek érdekében e sorokkal fordulánk Jókai Mór tisztelőihez, mely elnevelés alá méltán foglalható a nemzet színe-java, rang-, rend- és osztálybeli különbség nélkül.

Egy gondolat kapta meg legjobban mind az emléket, a melyek ez ünnep előkészítésében részt vettek, a gondolat: *országos ünnepet ül-*

ve emléket is adni e napról és benne egyszersmind kettős értelmű jutalmat, az ünneplendőknek az ő saját alkotásai révén.

Megáldott fejére két ágból fenni koszort: egy ágból, a mely disziti, és egyből, mely védi és óvja. Egy ág az erkölcsi disz, egy ág az anyagi jutalom s a kettő ölelkezvén a költő homlokán, hirdesse nemzete háláját s az ő dicsőségét egyben.

Állana pedig ez emlék *összes eddig megírt és ez ünnep lezárásáig megírandó munkáinak nemzeti diszkiadásából.* Az egész Jókai, a mit az ő szelleme ötven év alatt létrehozott, együtt mint impozáns képe egy nagy pályának, szemünk elé állítva ez óriás, e korszakos munkaerő, ez írói hatalmasság, e fenomenális pályafutás, mint a költőnek dicsősége és jutalma.

Maradandó becsü emlék legyen az, a melylyel mi a jubileum napját az irodalom történetébe beiktatjuk. Örök időkre szóló, beszédes mű, a mely a költőről és az ő géniuszát megbecsülő nemzetről több dicsőséget fog hirdetni jövő századoknak, mint bármennyire is üdvözlő beszéd, ékes, virágos, ünnepi tósz.

Ugy ohajtanók, hogy ezuttal az összeg, a melyet vármegyék, városok, egyesületek, testületek más alkalomkor jubileumi bankettre és külső czifraságokra fordítanak, hasznos, érdemes emlékek szolgálatára alapul. Ebből a pénzből készüljön el a diszkiadás, a melylyel magunkat ajándékozunk meg és teljen ki az a tiszteletdíj, a melyet a félszázadon keresztül szünetlenül nekünk dolgozó költőnek még mindig a tartozás érzetével átnyújtunk

Mert a kiadás árának a fele fedezze a kiadás költségét, *fele pedig legyen a költőnek a nemzetől veendő tiszteletdíja.*

Ezer aláírásra van szükség, hogy e kiadás létrejöhessen; az előfizetési ár 200 frt és így 100,000 frt lesz a tiszteletdíj.

Nem kételkedhetünk abban, hogy a mikor Jókai Mór műveiről van szó, lesz az országban ezer ember, testület, hatóság, a ki ezt a nemzeti diszkiadást megszerezve hozzájárul a költő jubileumának méltó megünnepléséhez.

Erre az aláírásra, erre a szép, nagy és

hálás cselekedetre hívjuk fel Jókai Mór tisztelőinek fényes táborát.

Nem arra szóitunk benneteket, a magyarok, hogy ajándékot, hogy alamizsnát adjatok annak, a ki a ti szolgálatokban szerzett halhatatlanságot; ezt már megtettétek ti is mássokkal, megtették más nemzetek is. Hanem szólitunk arra, szólitjuk a magyar értelmiség virágát arra, hogy ketten egymást fölmagasztaljátok: a költő kezetebe tévén egy nagy élet nagy munkáját, ti pedig a költő kezébe érte az elismerést.

A ki ifjuságunkat búbajos szavával meg-aranyozta; a ki lelkünket táplálta reménytelen időkben; a ki örömről, a ki gyönyörűről, a ki vigaszunk volt életünk minden szakában, a ki áldásunk volt, megtöltvén a szellem, az erkölcs, a hit, a fölemelkedés, a hazafiság kincseivel a mi szívünk tárait; Gyertek mind, öregek, ifjak, urak, polgárok, hódoljunk neki mi viszont, aranyozzuk meg élete alkonyatát szeretetünk, lelkesedésünk örök ifjuságával.

Áldjuk a gondviselést, hogy nekünk adta Jókai Mór, a ki a magyar faj minden fényességével, a nagy talentumok minden varázsával, nemzete büszkesége, idegen népek irigységének méltó tárgya; egy félszázad ragyogványa a magyar irodalomban, nyelvünk felvirágzásának egyik forrása, a kinek mesélő ajakán három nemzedék csügg elandalodva, elbűvölve.

Irodalomtörténetünk csonka az ő neve nélkül, műveltségünk csonka az ő művei nélkül; dicsőségünk csonka az ő hire nélkül.

Mely magyar könyves-ház, mely magyar asztal nem üres az ő összes munkáinak e nemzeti diszkiadása, az ő jubileuma e kedves emléke nélkül?

A kinek a házában már van Jókai-ja — ha részben, ha egészben — az juttassa azt, a mije van, a nálánál szegényebbnek és siessen hozzá, hogy biztosítsa magának az örömnepi kiadást.

És nem csak egyházi főméltóságok, nem főurak, nem csak egyesek, kiket a sors vagy szorgalom a bőség áldásaihoz juttatott, bármely renden legyenek is, hanem ti városok, közhatalóságok, testületek és vállalatok: mind halljátok meg e szózatunkat és siessetek aláírásokkal lehetővé tenni és biztosítani e lelkes vállalkozást, juttatván törvényhatósági, városi, egyesületi, intézeti, iskolai könyvtáraknak ebből a szép és nemes emlékből egy-egy példányt, hogy mindenütt legyen fogható jel és szózat hirdetője a léleknek, mely mindnyájunkban lakozik. Hadd mondják el később is, kezökbe véve a nemzeti kiadás egy-egy példányát, késő ivadékok:

Az a nemzedék tudta a kötelességét és teljesítette is azok iránt, a kik eredményesen szolgálták a nemzet dicsőségét.

Erre a feladatra hívjuk el a nemzet fiait, és hogy nem hiába hívjuk: a fényes eredmény fogja megmutatni

Budapesten, 1893. október 30.

A Jókai-jubileum nagybizottságának elnöksége:

Védnök:

JÓZSEF FÖHERCZEG.

BEÓTHY ZSOLT,

Br. EÖTVÖS LORÁND,

főtökár.

elnök.

Diszelnökök:

VASZARY KOLOZS.

Br. VAY MIKLÓS.

Ujdonságok.

— **Vasuti átjáró vizsgálat.** Mult hó 30-án az ujasvati átjáró mütan-közgazgatási vizsgálatot nyert. Ezen alkalommal megállapították, hogy a szarvas-kiszénási vonalrészen csak két átjáró lett a mütani szabvány szerint létesítve, a többi átjáró kifogásoltatnak és a vasut vállalat utasított, hogy a hiányos átjárókat tervszerint mielőbb készítsék el, mert ellenkező esetben az átjárók nem lesznek elfogadva.

— **Vasut megnyitás.** Mint értesülünk a szarvas-mezőhegyesi ujasvati megnyitását a jövő hétre halasztották. Kérdés, hogy akkor is meg lesz-e nyitható?

— **Csatornázás.** Városunkban a csatornázás serényen folyik, s ha az idő engedti úgy e hó közepe táján be is lesz fejezve, ezen munkálat körül Deutsch Arthúr városi mérnök igazán dicsérendő ügybuzgalmat fejt ki.

— **Differitisz.** Az általunk már jelzett és Békés-Szentandrás uralkodó roncsoló toroklobb még folytonosan járványos jelleggel uralg.

Talán estig is ott maradtunk volna az ablak mellett, ha Ilona halk hangon és a nélkül, hogy felém fordulna, így nem szolt hozzám: Nem nézzük egy keveset a könyveket? Félelmem eltűnt: A szekrényekhez rohanok, mialatt ő örömben tapsol, ujjong.

— Nézzük ezt! mondám kezemet a legelső nagy kötet után nyujtva.

Az emberek eredetéről szoló műnek első kötete volt. Ilona hallgatott. Én visszatettem a könyvet. Elővettem a másikat: Adatok Franciaország történetéhez, a harmadik: Hátsó India földrajza; a negyedik: Szt. Ágoston élete és működése, az ötödik: Magyarország kereskedelmének táblás kimutatása 1875—1885-ig, a hatodik: Természettudományi értekezések Illavázt urtól, ki a magyar tudományos akademiának is tiszteletbeli tagja, a hetedik egy angol nemzetgazdasági munka: Az inquiry into the nature and causes of the Wealth of nations, by Adam Smith, L. L. B. másikat, meg másikat, mindig másikat; jött a francia forradalom története, Európa földrajza. Konek egyházjoga, Apáthy kereskedelmi joga, fordítások németből, latinból, görögül! Hiába mentem egyik fióktól a másikhoz, hiába szedtem elő a kis köteteket, miután a nagyokat már mind végig néztem. Mindig csak világtörténelmek, szentek életrajzai, emlék iratok, tájékoztatók. Óh! Ezekből a könyvekből sohasem fogjuk megtanulni, hogy mire valók a rózsás ajkak és hogy a madarak miért raknak fészket! Bátorrágot veszítve, fáradtan, kimerülve a lázas kereséstől, hallgatag néztük egymást.

Mindegy, mégis olvasni fogunk! Olvasni jöttünk ide, olvassunk is! Megragadtam a legközelebbi vaskos kötetet oda tettem az asztalra, intettem Ilonának, hogy üljön le mellém a nagy bőr karszékre, mely majdnem elég kényelmes volt mindkettőnknek is aztán hirtelen felnyitottam a könyvet.

Szép czim! A nápolyi királyság írta: Giannone Péter, jogtudor és nápolyi ügyvéd. Olaszból fordítva.

Nem lánom. Haragosan kezdek olvasni.

IV. könyv, IX. fejezet. Láttuk hogy Rotharis hosszú és böles uralkodása alatt a Lombardok óriás haladást tettek Itáliában, ámde Rodoald fia idejében, kinek uralkodása nem sokáig tartott ugyan és még inkább az utódai között beállott tronviszályok folytán minden megváltozott és az ország mostoha sorsra jutott.

Ostoba könyv! Ilona egészen közelemben színtén a könyvre hajlott, könnyű, illatos lehelete ott játszott ajkaim körül,

Folytattam az olvasást.

Rodvald halála után a Rotharis ágból nem volt több fiutód. A lombardok összejöttek, hogy új királyt válasszanak és megválasztották Adalbertet, Gunobald fiát, ki Teodolinának testvére volt.

Kissé szűken voltunk a karszékben: hogy Ilonát ne feszélyezzem, kénytelen voltam egyik karommal körülölelni. Ő is lehetőleg meghuzta magát és hozzám simult. Haja mint a selyem szálak hízelté nyakamat.

Tovább olvastam.

„Warnefried állítása szerint, egy évig uralkodott de a történelemben semmi nyoma.”

Szívem felett dobogni, verni, ugrálni éreztem Ilona drága szívét! Még jobban körülöleltem. Arca, mint a nyíl rózsá, arcomhoz simult.

„De a történelemben semmi nyoma...”

Egy kicsit, nagyon lassan fölemeli fejét. Ajkaink...

„De a történelemben semmi nyoma...”

Ajkaink lassanként... Ez este nem olvastunk többet a nápolyi királyság történetéből, melyet Giannone Péter jogtudor és nápolyi ügyvéd írt, mert már tudtuk mi az a szerelem.

Eleven ördög.

— **Gátátmetszés.** Lapunk múlt számában jelzett betlehemi gátátmetszés határ ideje folyó hó 3-án d. u. 3 órára lön kitűzve. Az átmetszés hozzá fogása előtt közvetlenül egy távirat érkezett a tiszta-körös-marosi ármentesítő társulat főigazgatójától, hogy a főigazgató személyes megjelenésben akadályozva lévén, kéri a tárgyalás elnapolását. Mi magunk részéről csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy egy május havában tolyamatba tett ügy miként nyerhet megoldást november havában, midőn Dr. Krecsmárik János járási főszolgabíránk, tudtunkkal kellő időben megtette a lépéseket, hogy ezen hosszú idő óta vajdó ügy elintézését nyerjen. Elvárjuk az ármentesítő társulat központi igazgatójától, hogy ezen ránk nézve fontos ügyet mielőbb el fogja intézni.

— **Dülő utak kiigazítása.** Járási főszolgabíránk utasította Deutsch Arthur városi mérnököt hogy a város határálan lévő dülő utak kiigazítását tegye folyamatba. A városi mérnök a vett utasítás kapcsán a dülő utak kiigazítását folyamatba tette s azok ez időben végrehajtást nyernek. Gratulálunk ezen főszolgabírónk intézkedésnek s konstatáljuk, hogy járási főszolgabíránk figyetme igyekszik az eddig elhanyagolt dülő utakat jókarba hozatni.

— **Az orvosi látogatások díja.** A belügyminiszter újabb rendeletben szabályozta az orvosi beteglátogatások díjait. Ezek szerint oly városokban, melyeknek lakossága több tízezer léleknel, a melynek tehát a legtöbb békés megyei községeink, 1 ftt 50 krajczár a nappali, 2 ftt az éjjeli látogatás díja; 10 ezernél kevesebb lakosságú városban 1 ftt jár az orvosnak nappal, 1 ftt 50 kr. éjjel. Ezenkívül konziliumok, a betegnél töltött fél vagy egész napok, falura utazás stb. külön megvannak taksálva. Nagyobb műtöknél a díj minimum és maximuma van megállapítva. Külön díjszabás lesz a szemorvosi s a fogorvosi műtökre. Végül a tervezet egy pontja szerint az orvos az elismert vagyonos betegknél megállapított díj többszöröse is követelheti. Ez az egyetlen pontja a tervezetnek, melyet az illetékes körök nem helyeselnek, mert az egyenlőség elvét látják megtámadva általa.

— **Nagy műút** Orosháza, Csaba és Gyulán keresztül. A kereskedelmi minister nagy jelentőségű országúttal akarja a magyar alföldet átszelni. Az ut Bajától indulva Halas, Fegyverhaza és Gyula városokon keresztül vonulna Nagy Zerindig, hol az arad-nagyvárad közegetttal egyenlő. Hossza 260 kilométer, kiépítési költsége 3 és fél millió forintban van előirányozva.

— **Fogyasztási és italadó bérbeadása.** A gyulai pénzügyigazgatóság Körös-Tarcsa és Pusztá-Földvár fogyasztási és italadó bérlet az 1894. és esetleg 1895-ik évre bérbeadja. Az árverés a nevezett pénzügyigazgatóságnál november 14-én d. e. 9 órakor fog megtartatni, Körös-Tarcsára a kikiáltási ár 4532 forint, Földvár 1470 ftt.

— **Pénztárvizsgálat.** Múlt hó 30-án a városi számvevő a község pénztárait váratlanul megvizsgálta és azokat rendben levőnek találta, ez alkalommal jegyzőkönyvi dicséretet nyertek: Demcsák János főpénztárnok, Borgulya György alpenztárnok, Dérczy Péter gyámpénztárnok és Marsal Soma gyámpénztári ellenőr.

— **Figyelmeztetés.** Mai napon az itteni szokásos

módon kihirdetett, hogy az utcák járdáin a csoportosulás és össze fogódzott járás-kelés szigorúan tiltatik. Ezen tilalom elleni vétők első sorban az illető rendőri közeg által figyelmeztetnek, s ha ezen figyelmeztetés sikertelenül maradna, az illetők feltétlenül bekísértetnek. Gratulálunk ezen fontos és üdvös intézkedésnek, mely habár későn is, de mégis csak megjött, mert tény az, hogy különösen vasárnapon, a beliczei uton a sétálók által a járda úgy el van foglalva, hogy azon a közlekedés majd nem lehetetlen.

— **Szubvenzió.** Pesti Ilász Lajos a kecskeméti színház igazgatója — ki az ősszel társulatával városunkban tartott előadásokat — nem hiába folyamodott államsegélyért, mert a belügyminister kérvényét figyelembe vette s 150 ftt államsegélyt utalványozott ki részére.

— **Olvasóink figyelmét** felhívjuk lapunk 45 számában megjelent. Központi szálloda című hirdetésre, mely a központi indóházhoz való közelségénél fogva, az utazó közönségnek nagyon kényelmesen elérhető ez okból nagyon is ajánlható.

— **A kaszinó e télen is szándékozik** társasestélyeket rendezni. Első ilyen estély, mely mint halljuk övencsorával kezdődnek f. hó 18-án szombaton lesz. — Reméljük, hogy ez estélyek úgy mint a múlt télen, ez idén is összefogják hozni a kaszinó tagjait s családjaikat s az intelligencia összetartását minden tekintetben előfoglalják mozdítani.

— **Egy kitérő háziszter,** mely méltán foglalhat helyet a legjobb gyógyszerkülönlegességek között, a Brázay Kálmán sósorszesz. E szernek nem szabadna hiányozni egyetlen egy háztartásból sem. Jó ez fül-, szem-, fog- és torokbaj ellen, megszünteti a szaggatást, fejtífűt, migraint, a legjobb hajmosó szer, eltávolítja a bőrnek egyéb rendellenességeit, kitérő hatása van a szomre, bedörzsölés erősíti és gyógyítja. Az orvosok négy féleképpen ajánlják és pedig bedörzsölésre, borogatásra, belsőleg és massagera, mely utóbira különösen dr. Löwinczy és más előkelő orvosok kizárólag ajánlják. Kapható ezen szer minden nagyobb fűszerkereskedésben, de a gyenge utazatok elkerülhetése céljából csak azt kell elhozni, melynek palackján és önkupakján Brázay cégfelirata és czmképen Brázay házának rajza s a 19. és 20. számú védjegy látható.

A „Vasárnapi Ujság” október 29-iki száma 25 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: „Dr. Takáts Lajos.” (Arczképpel.) — Költemények: 1. „Jó az Isten.” Lampérth Gézáról. 2. „Megérik az ember.” Fejes Istvánról. — „Ferencz Ferdinánd főhg. földkörüli útja: Új Kaledónia.” (Képekkel: Hittérítők temploma. Keresztény hitre tért új-kaledóniai benszült.) — „Bombarnac Klaudius. Egy hirlaptudósító jegyzőkönyve.” Verne Gyula legújabb regénye. (Eredeti párisi illusztrációkkal.) — „Utazás a chicagói világiállításra.” Irtá s több eredeti rajzzal illusztrálta Tury Gyula magyar festőművész. — „Az orosz hajóhadosztály látogatása Franciaországban.” (Avelane orosz tengernagy arczképpel és képpel a „Pamiát Azova” orosz hajó fedélzetéről.)

A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 ftt, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 ftt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest egyetemutca 4. szám.)

A közlekedő új év alkalmából minden olvasó gondolkozni szokott a felől, mily szép irodalmi lapot rendeljen meg családjá részére, a jövő évre. A választás nem könnyű, mert nem egy oly szépirodalmi lapunk van, melynek sikamlós beltartalmát a család serdülő tagjainak kezébe adni nem lehet. oly lapot kell tehát minden családnak tartatnia, a melyben szív nemesítő erkölcsöket emelő, s szorakoztatva tanító olvasmányokat talál az olvasó legyen az akár serdülő, akár felnőtt akár már előhaladott korú tagjai is a családnak. Ily lap a „Képes Családi Lap” melynek gondos szerkesztése különös figyelmet fordít arra, hogy bár mely fiatal leánynak is épp úgy kezébe adhatja a anya, mint a hogy élvezettel olvashatja ő maga is. E lap közül az ország első rangú írói tömörülnek. Illustratioi művészi kivitelűek s a lap mégis a legolcsóbb valamennyi szépirodalmi lap között. Melegen ajánljuk e lapot olvasóinknak. — Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Megjelent a „Jó Egészség” naptára a magyar nép számára az országos közegészségi kiadásában kiadásában az 1894. évre. Ez a rendkívül izlées nép kalendárium változatos, mulattató tartalmával és szép kiállításával máris meghódította a magyar népet és évről-évre több példányban terjed el és szorítja ki az egyébb kalennáriumokat. A legújabb harmadik évfolyamlan is törül metszett eredeti cikkekkel kedveskednek legjobb íróink a népek kerülvé, mindenütt a tudákoságot. „Örzsé néni meséje” (Vilmától). A jó atyafiak” (Tóth Bélától). „A tanyák világában” [Sebők Zsigmondtól], „Egy gyerek, semmi gyerek [Rákosi Viktoról] mindmegannyi elbeszélésbe burkolt jó tanács a népek s az orvosnak is, kik közül Csatory Lajost, Csapodi Istvánt, Rákosi Bélát, Szendeffy Aladárt és Szontagh Tamást említi meg, könnyen érthető módon tanítják a népet az egészség megóvására. Különösen hasznos része a naptárnak a munkások betegségeiről” szóló cikkek melyben minden foglalkozásnak és mesterségnek meg vannak írva az egészség szabályai, még pedig betűrendbe szedve, hogy kiki megtalálja a magáét. Végül egy utmutató szegénybeteg számára, kik ismeretlenek Budapest, a szokásos vásári mutató stb. s a komoly alaphangot sikerült éleket derítik föl szép rajzokkal ékítve. Izelitől egyet: — Itt az orvososság, ebből adjon minden két órában a feleségének. De el ne felejtse, hogy hívős helyen kell tartani, mert megromlik. — Igen is doktor ur, mond a paraszt. — Azzal haza megy és elviszi a pincébe a beteg asszonyt.

A naptár ára 30 kr., de a ki 2—10 példányt rendel, az példányonként 27 krajczárt. 11—50 példányig 25 krért. 50 példányon felül 22 krért kapja példányonként bérmentes küldéssel az egyesületet. Melegen ajánljuk a naptárt különösen néptanítóknak, jegyzőknak és mindenkinek, a ki a nép javát szíven viseli. A pénz előlegesen az országos közegészségi egyesület pénztárnokához, Budapest, Eszterházy-utca 5. sz. alá küldendők.

Felelős szerkesztő: Laptulajdonos és főszerkesztő: DEUTSCH ARTHUR. SZIKES ANTAL.

Általános ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitérített sósorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánszának lévén az utobbi időben kitéve elhatároztam hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

Sósorszesz

Általános elismert kitérő háziszter; különösen a bedörzsölés kenő-gyuro-gyógymódnál (massage) igen jó hatású. Ajánlható egyszersmind fogtisztító szerül is a mennyiben a fogak fenyét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, fejkorpák képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 70kr., egy kisebb üveggel 45 kr.

Brázay Kálmán

Budapest, IV. kerület, Muzem-körút 23. szám.
Kaphatók: Medveczky J. Réthy S. Komlóvszky J. Pohl testvérek, Marsal Soma és Nyácsik Soma utóda uraknál.

Központi szálloda

Budapest, Kerepesi ut és Rottenbiller sarkán. a keleti központi pályaudvar átellenében.

Ezen legnagyobb kényelemmel berendezett szálloda vi lamos világítással, személyfelhúzóval (Lift) van ellátva és a legmérsékeltébb szobák jegyzéke minden szobában ki van függesztve. a

Központi szálloda

a Központi pályaudvarról 2 perc alatt érhető el, minélfogva kocsit használása nem szükséges a megérkezés vagy elutazáskor, ezenkívül a hozzám szálló vendégeknek legcélszerűbb és legkényelmesebb, ha bőröndjüket és egyéb poggyászaikat a vasutnál hagyják, honnét szolgálaim által azt ingyen behozatom. Midőn még a szállodában berendezett kávéházat és vendéglőt az utazó közönség figyelmébe ajánlanám, maradtam számos látogatást kérve.

mély tisztelettel
HÖLBRIGL GYÖRGY
szálloda tulajdonos.

COGNAC-IPAR
Részvénytársaság
 BUDAPESTI ÜZEM

gyára gyártmányaira vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos m. kir. közp. vegyíséri, kémiai és állomás.
 [Földmivelés m. kir. ministerium]
 Sz. 1437

1892. Az orsz. m. kir. chemiai intézet és központi vegyísérelti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a Cognac-Ipar részvénytársaság cognacgyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötféle) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találtott.

Budapest, 1892. okt. hó 28-án.
 Az igazgató helyett :
 TOTH s. k.
 Kapható Szarvason: Réthy Sándor úrnál

Eszencziák

rum, cognac, minden műszesz italok asztali likőrök és különlegességek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkifünőbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú vegyileg tiszta eszencziát kellemes ízű borecet és közönséges ecetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek.

Kiváló eredményért kezeskedek.

Árlistát bérmentve küldök

Pollák Károly Fülöp.

Eszencziák-különlegességek gyára.

P r a g a.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N

ELVÁLLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDÁSZAT KÖRÉBE VÁGÓ MUNKÁKAT, ÚGYMINT

DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLAPOK, VÁROSI ÉSKÖZSÉGIHIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

JEGYZÉKEK CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb.

Egy jó házból való fiú tanonczúl felvétetik Szikes Antal könyvnyomdájában

Minden hazai hirlapra és regényre előfizetés elfogadtatik.